

Verslag ekskursie Brabantse Populieren Vereniging van 13 oktober 1977 / H. A. van Iersel

Udenhout

Doel ekskursie: bezoek populierenbeplanting in Meerssen en beuken- en eikenopstanden in het Imstenraderbos te Heerlen.

De ekskursie startte dit keer vanaf de „Liempdse Barrière”. Een busstop bij Station Eindhoven maakte het aantal deelnemers compleet. Onze voorzitter, de heer Bruggink, heette allen hartelijk welkom. Jammer vond hij dat onze trouwe deelnemster, mejuffrouw Stokkermans, wegens ziekte niet aanwezig was en hoopte op een spoedig herstel.

Na een lange busrit arriveerden wij om 10.45 uur in Heerlen, bij hoeve „De Aar”, waar wij werden opgewacht door de heer Pauwels, die ons namens de gemeente verwelkomde en vergastte op koffie met vlaai. Na dit opkikkertje stapten we weer in de bus met als ekskursieleider de heer Swenne en als doel het Imstenraderbos. Ir. Swenne gaf een uitgebreide informatie over het ontstaan van dit bos. Sedert 1951 is het eigendom van de gemeente Heerlen. Het heeft een oppervlakte van ± 19 hektare en daarin ligt het hoogste punt, 197 meter + NAP, van Heerlen. Gedurende de ijstijden was Imstenrade een onderdeel van één van de oudste grindterrassen van het „Maasterras”. Het grind is in de loop der jaren overal afgegraven. De zogenaamde grindgaten zijn sinds lang niet meer in gebruik.

Na de inwendige mens versterkt te hebben in hotel „De Rode Leeuw” te Wittem, ging de reis verder naar Meerssen, naar het tweede doel van de ekskursie. In Meerssen bezochten we een

populierenbeplanting van de Stichting Industrie-Hout. Daarbij werd uitleg gegeven door de heer Kolster, werkzaam bij genoemde Stichting.

Onderdelen van deze proefbeplanting zijn: plantafstanden, snoeien, bemesting, plantsoen (één- en meerjarig), plantsoenbehandeling (inkorten, wateren), onkruidbestrijding, klonenmenging en een uitgebreid populeetum. Deze beplanting is in 1973 aangelegd en er zijn nu al behoorlijke resultaten van de proeven waar te nemen. Hierna reden we naar Maastricht voor een bezoek aan de mergelgroeve in de „Leuzerberg” waar we werden opgewacht door de heer Smithuizen. De rondleiding werd beperkt tot een deel van de groeve, de zogenaamde Jezuitengrot, waar de Paters Jezuiten in hun vrij tijd muurschilderingen hadden aangebracht of uit het zachte steen prachtige beeldhouwwerken hadden gemaakt. Iedereen had grote bewondering voor de kunstzinnigheid van de paters, die per slot van rekening toch amateurs waren.

Na de koele grotten wachtte ons in een verwarmde „Haverput” te Bunde een heerlijk en overvloedig diner. De voorzitter bedankte de organisator van de dag in Limburg, de heer Van der Tang, die kans had gezien in een zeer kort tijdsbestek een zo'n goede ekskursie te organiseren. Om ongeveer 22.00 uur bereikten we de Liempdse dreven waarna ieder voldaan huiswaarts keerde.

Is populierepluis voor vee niet pluis? / R. Koster

R.B.L. „De Dorschkamp”

Deze zomer was er veel pluis van populieren. Dit pluis, waarin de zaden in de vrouwelijke katjes zijn ingebed, komt vrij met het opspringen van de rijpende vrucht (de „bolletjes” in de katjes). Het pluis en daarmee de zaden wordt door wind en water meegevoerd. Op deze wijze zorgt de populier – onder natuurlijke omstandigheden – voor het in stand houden van zijn soort.

Pluis is dus afkomstig van vrouwelijke klonen, in ons land voornamelijk 'Marilandica' en 'Forndorf' (deze laatste was vroeger bij ons bekend onder de naam 'Serotina erecta' en later als 'Regenerata').

In sommige jaren ziet men meer pluis dan in andere jaren. Ook populieren hebben hun beurtjaren. Kennelijk was 1977 zo een beurtjaar. Er zijn dan ook een aantal telefoontjes bij „De Dorschkamp” in Wageningen binnengekomen met vragen over dit pluis.

Een van de vragen was belangrijk genoeg om er hier aandacht aan te besteden. De vraag was afkomstig van een Consultenschap voor de Akkerbouw en de Rundveehouderij, aan wie veehouders een uitspraak vroegen over de bruikbaarheid van hun hooi waarin pluis voorkwam.

„De Dorschkamp” had hierover geen gegevens maar pleegde overleg met het Centraal Diergeneeskundig Instituut, dat op zijn beurt de Gezondheidsdienst voor Dieren in de provincie N-Brabant om diens oordeel vroeg. Gelukkig bleek dat deze dienst met het verschijnsel „pluis” (van populieren) in de veehouderij vertrouwd was. Van oudsher hebben Brabantse koeien met het gras pluis binnengekregen. Nooit is er bij de Gezondheidsdienst voor Dieren iets van een schadelijke invloed gebleken. Er is dan

ook naar het oordeel van deze dienst geen enkele reden voor bezorgdheid. Het is dus, gelukkig, wel pluis met het pluis.

Pluis van P. nigra.

